

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.145 van 9 januari 2012
in de zaak A. 197.956/X-14.766.**

In zake : Patrick ADRIAENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jorg Bruyndonckx
kantoor houdend te 9100 SINT-NIKLAAS
Prins Albertstraat 22
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2010, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken (FOD Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Instellingen en Bevolking) nr. III.21/723/6.488/09 dd. 12 augustus 2010, welke ter kennis werd gebracht van verzoeker bij aangetekend schrijven dd. 18 augustus ’10”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 oktober 2011.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anne Duchez, die loco advocaat Jorg Bruyndonckx verschijnt voor de verzoeker, en Frank Verduyn, attaché, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 27 augustus 2009 neemt het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove het volgende besluit :

“Gelet op de nieuwe gemeentewet;

Gelet op artikel 9, 2de lid en artikel 10 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 en de algemene onderrichtingen betreffende het houden van de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister;

Gelet op de aangevraagde adresverandering van 10.04.2009 van Patrick Frans Adriaens, geboren te Ninove op 26.05.1962 naar Pamelstraat-Oost 410 te 9400 Ninove;

Overwegende dat uit het politieverlag van 21.04.2009 blijkt dat Patrick Frans Adriaens, geboren te Ninove op 26.05.1962 wel degelijk verblijft op het adres Pamelstraat-Oost 410, doch dat de huidige inwoner weigert om te tekenen voor akkoord voor de inwoning;

Gelet op de brief van 30.04.2009 waarin voornoemde wordt verzocht zich voor 12.05.2009 aan te bieden op de dienst bevolking met het oog op het doorvoeren van zijn adresverandering naar Pamelstraat-Oost 410, waaraan tot op heden geen gevolg werd gegeven;

Gelet op de bijkomende politieverlagen van 23.07.2009 en 31.07.2009 waaruit blijkt dat Patrick Frans Adriaens verblijft op het adres Pamelstraat-Oost 410 te 9400 Ninove;

Overwegende dat dit onderzoek werd ingesteld overeenkomstig artikel 10 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister;

BESLUIT, met eenparigheid van stemmen :

1.- Patrick Frans Adriaens, geboren te Ninove op 26.05.1962 en laatst ingeschreven in Italië te Rome, Via A. Vespucci 1 int. 3; 00055 Ladispoli wordt ambtshalve ingeschreven op het adres Pamelstraat-Oost 410 te 9400 Ninove op datum van heden.

2.-Betrokkene wordt op de hoogte gebracht van dit besluit. Bezwaar kan worden ingediend bij de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Directie Verkiezingen en Bevolking, (...).

3.-De dienst bevolking wordt belast met de uitvoering van dit besluit”.

4. Op 18 september 2009 dient de verzoeker tegen het voormelde besluit van 27 augustus 2009 bezwaar in bij de FOD Binnenlandse Zaken, directie Verkiezingen en Bevolking.

In dat bezwaar wordt vermeld dat de verzoeker sinds 2000 woont en verblijft aan de Via A. Vespucci 1 te Ladispoli (Italië) waar hij is gedomicilieerd, dat hij daar werkt als persoonlijk chauffeur voor het hoofd van het syndicaat in Rome, dat hij daar minstens negen maanden op het jaar verblijft, dat hij in de drie maanden die hij vrijaf krijgt af en toe naar België komt voor zijn twee vennootschappen, voor zijn ex-echtgenote en kinderen (die wonen aan de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove), en voor de behandeling bij Belgische artsen ingevolge een ernstig verkeersongeval, dat maximaal 3 maanden per jaar vertoeven op het adres Pamelstraat-Oost 410 te Ninove niet betekent dat hij daar zijn hoofdverblijfplaats heeft nu dit niet het grootste deel van het jaar betreft zoals vereist door “art. 16 par. 1 van het K.B. van 16 juli 1992”, dat niet uit de politieverlagen van 21 april 2009, 23 juli 2009 en 31 juli 2009 kan worden afgeleid dat hij gedurende het grootste deel van het jaar op het adres Pamelstraat-Oost 410 te Ninove verblijft, dat het politieverlag van 23 juli 2009 zelfs het tegendeel weergeeft nu daaruit blijkt dat hij – na een kort bezoek – gedurende ten minste 16 dagen niet meer terugkeerde naar het voormelde adres, dat hij zich – in tegenstelling tot hetgeen in het besluit van 27 augustus 2009 is vermeld – op 12 mei 2009 heeft aangeboden op de dienst bevolking met een hele bundel overtuigingsstukken om aan te tonen dat hij wel degelijk in Italië woont en werkt, dat het besluit van 27 augustus 2009 niet vermeldt conform welke gemeenteverordening – die volgens “art. 10 van het K.B. dd. 16 juli 1992” is

vereist – het onderzoek werd gevoerd en hij dus niet kan nagaan of het onderzoek wel conform die verordening – als die al bestaat – is gebeurd, dat uit het besluit van 27 augustus 2009 niet blijkt dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove rekening heeft gehouden met de door de verzoeker op 12 mei 2009 bij de bevolkingsdienst neergelegde stukken, en dat voor de goede orde de belangrijkste van deze stukken nogmaals worden overmaakt (“stuk 1: schrijven van de heer ADRIAENS dd. 08 mei 2009, met vermelding van de stukken dewelke op 12 mei 2009 werden neergelegd op de bevolkingsdienst, met bewijs van ontvangst (datumstempel Stad Ninove dd. 12 mei 2009)”, “stuk 2: loonfiches jan.-juli 2009”, “stuk 3: verklaring werkgever (met vertaling) + kopie ID-kaart werkgever” en “stuk 4: kopie collegebesluit a quo”).

5. Op 24 september 2009 laat de FOD Binnenlandse Zaken, algemene directie Instellingen en Bevolking aan de verzoeker weten dat aan de inspectiedienst van het departement de opdracht is gegeven om een onderzoek in te stellen.

6. Op 26 februari 2010 verzoekt de regionale afgevaardigde van de algemene directie Instellingen en Bevolking van de FOD Binnenlandse Zaken, bij aangetekende brief met ontvangstmelding gericht aan de advocaat van de verzoeker, dat de verzoeker de bijkomende informatie over de vakbond “Lansa” die hij in januari 2010 had beloofd, spoedig zou bezorgen om het lopende bevolkingsonderzoek zo vlug mogelijk te kunnen afronden.

7. Per fax van 18 maart 2010, gecorrigeerd bij fax van 30 maart 2010, deelt de raadsman van de verzoeker de gevraagde informatie mee aan de algemene directie Instellingen en Bevolking van de FOD Binnenlandse Zaken, ter attentie van W. Steyaert. In die fax is vermeld inzake de betrokken vakbond dat het om “L.A.N.S.A. Libera Associazione Nazionale Sindacato Ambulanti – Via Glasgow 32, Ladispoli 00055, Italia” gaat.

8. Bij aangetekende brief met ontvangstmelding van 22 april 2010 laat de regionale afgevaardigde van de verwerende partij aan de verzoeker,

verzoekers raadsman, Raluca Marinescu en de burgemeester van de stad Ninove weten, dat het in zijn bedoeling ligt om aan de directeur- generaal van de algemene directie Instellingen en Bevolking van de FOD Binnenlandse Zaken voor te stellen om verzoekers ambtshalve inschrijving van 27 augustus 2009 in het bevolkingsregister op het adres Pamelstraat-Oost 410 te Ninove, als niet-verwant in het gezin van Raluca Marinescu, te doen behouden. Daarbij vraagt de afgevaardigde om opmerkingen of nieuwe gegevens die deze beslissing zouden kunnen wijzigen, binnen vijftien dagen schriftelijk te bezorgen. Ook wordt in die brief vermeld dat, na schriftelijke aanvraag, het administratief dossier kan worden ingezien en de betrokkene of zijn wettelijke vertegenwoordiger kan worden gehoord.

9. Per fax van 26 april 2010 vraagt de raadsman van de verzoeker toestemming tot inzage van het dossier. Bij aangetekende brief van 4 mei 2010 wordt deze toestemming door de regionale afgevaardigde verleend. De inzage gebeurt op 7 mei 2010. Bij aangetekende brief van 18 mei 2010 ontvangt de advocaat van de verzoeker het door hem gevraagde afschrift van het administratief dossier en wordt hem gevraagd om de eventuele opmerkingen binnen de twee weken mee te delen.

10. Bij brief van 4 mei 2010 laat Raluca Marinescu weten niet akkoord te gaan met de inhoud van de brief van 22 april 2010 van de regionale afgevaardigde. Zij stelt dat de verzoeker niet permanent verblijft of verbleef op het adres Pamelstraat-Oost 410 te Ninove en dat hij in Italië woont op het adres dat de afgevaardigde bekend is.

11. Op 31 mei 2010 deelt de raadsman van de verzoeker per fax en bij aangetekende brief de volgende bemerkingen mee :

“1)Het is irrelevant voor de toetsing van het criterium ‘effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar’ dat de oudste zoon van de heer ADRIAENS niets zou weten over de echtscheiding van diens vader en stiefmoeder. De heer ADRIAENS heeft hier zijn redenen voor doch hoeft deze niet kenbaar te maken, dit betreft een loutere privé-aangelegenheid. Feit is dat partijen effectief gescheiden zijn, dit kan

uiteraard eenvoudig nagegaan worden, ondermeer door raadpleging van het rijksregister van betrokkenen;

2)De heer ADRIAENS had destijds een firma in Italië. De heer BRUNEEL is in de veronderstelling dat de heer ADRIAENS nog steeds aandeelhouder is van deze firma. De heer ADRIAENS is echter geen verantwoording verschuldigd aan een werknemer van diens BVBA. Is hij verplicht om aan het personeel van diens BVBA te verkondigen dat hij in Italië vertoeft omdat hij daar werkt voor de heer AL MOWALI ???

3)De heer ADRIAENS wenst nogmaals te benadrukken dat hij werkt voor de heer AL MOWALI zelf en dus NIET voor de vakbond L.A.N.S.A. (aan het hoofd waarvan de heer AL MOWALI staat). Dit betreft een vakbond voor marktkramers, dewelke werd opgericht door de heer AL MOWALI. Niet verwonderlijk dus dat blijkt dat de heer AL MOWALI een straatventer (= marktkramer) is! Dat de heer AL MOWALI zou weigeren om bewijzen omtrent deze vakbond aan de carabinieri te bezorgen (hieromtrent zijn n.b. geen stukken in het dossier te bespeuren : verklaringen/emails, ... van de carabinieri ???) is uiteraard niet te wijten aan de heer ADRIAENS : hij kan niet meer doen dan een kopie van de arbeidsovereenkomst te bezorgen samen met een schrijven van diens werkgever...;

4)De heer STEYAERT verklaart dat hij de heer ADRIAENS bij 2 onaangekondigde bezoeken te Ninove kon aantreffen (zie ondermeer p. 15 verslag). Het gaat hier blijkbaar over een bezoek op resp. 23 oktober '09 en 14 januari '10. Over een onaangekondigd bezoek dd. 23 oktober '09 kan bezwaarlijk gesproken worden : de heer STEYAERT bevestigt zelf op p. 6 van diens verslag dat hij die dag door de heer ADRIAENS werd opgebeld, waarna een afspraak werd gemaakt om langs te komen!? Bovendien blijkt uit het verslag dat de heer STEYAERT op maar liefst 7 andere data naar Ninove is geweest doch blijkbaar de heer ADRIAENS niet heeft kunnen aantreffen : cf. p. 1 verslag : 08/10/2009 - 15/10/2009- 22/10/2009-19/11/2009-03/12/2009-21/01/2010 en 28/01/2010; dit betekent dat over een tijdsspanne van 4 maanden (okt. '09 - jan. '10) de heer ADRIAENS 2 x thuis werd aangetroffen. Samen met de zeer beperkte vaststellingen door de politie van Ninove in de loop van het jaar 2009 (zie bemerkingen hieromtrent in mijn bezwaarschrift dd. 18 september 2009) kan aldus niet ernstig gesteld worden dat de heer ADRIAENS gedurende het grootste deel van het jaar effectief op kwestieus adres zou verblijven;

5)Wat deze verklaringen van de politie betreft : in het dossier is geen enkel P.V. hieromtrent terug te vinden (met uitzondering van de weinige p.v.'s op basis waarvan door het College werd beslist om tot ambtshalve inschrijving over te gaan, doch zie hieromtrent de bemerkingen in het bezwaarschrift dd. 18 september '09). Bijvoorbeeld de bewering van de heer Rudy HEMMERYCKX, hoofd wijkagenten Ninove, dat de heer ADRIAENS bij wijze van spreken 10 x per week zou geflitst worden : uit welke p.v.'s zou dit mogen blijken??? Ook wordt (ondermeer door deze agent) beweerd dat de heer ADRIAENS zijn zoon dagelijks naar school zou voeren : als dit zou kloppen, waarom zijn hieromtrent dan geen vaststellingen gedaan??? Als beweerd wordt dat de heer ADRIAENS verblijf zou houden op kwestieus adres in Ninove, hoe komt het dan dat er

zoveel verstekvonnissen lastens de heer ADRIAENS zijn uitgesproken en dat de gerechtsdeurwaarder er niet in slaagt exploten (van dagvaarding, van vonnissen) aan de heer ADRIAENS persoonlijk te betekenen en dat de politie er achteraf alle moeite van de wereld mee heeft om deze aan de heer ADRIAENS te betekenen??? Evenmin klopt het dat de heer ADRIAENS of diens BVBA leasingvoertuigen zouden hebben gehad.

Verder heeft de heer ADRIAENS nog een aantal bemerkingen die minder relevant zijn vermits ze slaan op vermeende bevindingen van de heer STEYAERT dewelke weliswaar in het verslag/advies dd. 22 april '10 werden opgenomen, doch niet weerhouden werden als basis voor het advies dd. 22 april '10 om de ambtshalve inschrijving te behouden (staan immers niet vermeld in het dispositief) :

- beweringen van mevrouw Nancy BICKÉ, ex-echtgenote (...) : kan men minder betrouwbare informatie bekomen dan van een jaloerse ex, zeker wanneer men weet dat de heer ADRIAENS nadien hertrouwd is (waarvan hij ondertussen ook gescheiden is) met een mooie Roemeense veel jongere vrouw (zijnde Raluca MARINESCU) ???

- de heer STEYAERT kon blijkbaar geen crossmoto's ontwaren in de loods waar zich bromfietsjes bevinden, in tegenstelling dus tot wat mevrouw BICKÉ beweert (...);

- op de BMW X Drive 50i hangen geen Oostenrijkse nummerplaten en hebben ook nooit Oostenrijkse nummerplaten gehangen (...);

Ik meen dan ook dat uit het onderzoek onvoldoende is gebleken dat de heer ADRIAENS gedurende het grootste deel van het jaar op kwestieus adres zou verblijven en meen dan ook dat de ambtshalve inschrijving ongedaan dient te worden gemaakt”.

12. Bij het bestreden besluit van 12 augustus 2010 van de minister van Binnenlandse Zaken wordt besloten tot het behouden van de ambtshalve inschrijving van de verzoeker van 27 augustus 2009 in het bevolkingsregister van Ninove, Pamelstraat-Oost 410 als een gezin vormend met mevrouw Raluca Marinescu. Dit besluit wordt gemotiveerd als volgt:

“Gelet op de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid op de artikelen 3 en 8;

Gelet op het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister, inzonderheid op artikel 21;

Gelet op het ministerieel besluit van 11 maart 1998 houdende machtiging van de Directeur-generaal van de Algemene Directie Instellingen en Bevolking of de ambtenaar die hem vervangt in de uitoefening van zijn taken, om moeilijkheden en betwistingen in verband met het bepalen van de hoofdverblijfplaats te beslechten;

Gelet op het verzoek dd. 18 september 2009 van advocaat Jorg BRUYNDONCKX tot beslechting van de betwisting betreffende de hoofdverblijfplaats van de heer Patrick ADRIAENS, geboren te NINOVE op 26 mei 1962;

Overwegende dat uit het onderzoek dd. 8, 15, 22 en 23 oktober 2009, 6, 14, 28 januari 2010, 8 april 2010 ter zake (door tussenkomst van de Directie van de Bevolking en de Identiteitskaarten) is gebleken dat:

- betrokkene op 27 augustus 2009 ambtshalve ingeschreven werd te NINOVE, Pamelstraat-Oost 410 als een gezin vormend met mevrouw Raluca MARINESCU, ex-echtgenote van betrokkene, komende van ITALIE;

- de heer Jorg BRUYNDONCKX, advocaat van betrokkene, bij brief van 18 september 2009 mededeelt dat:

- * betrokkene niet akkoord gaat met zijn ambtshalve inschrijving dd. 27 augustus 2009 te NINOVE, Pamelstraat-Oost 410;
- * betrokkene sedert 2000 woont in ITALIE, LADISPOLI, Via A. Vespucci 1; hij er minstens 9 maanden per jaar verblijft;
- * betrokkene werkt als persoonlijk chauffeur voor het hoofd van het syndicaat in ROME;
- * betrokkene van zijn werkgever 3 maanden vrijaf mag nemen waarbij hij af en toe naar BELGIE komt omdat hij in BELGIE 2 vennootschappen (BVBA ADRIAENS en NV PATRIMAR met zetel te NINOVE, Pamelstraat-Oost 410) heeft en, om zijn ex-echtgenote, mevrouw Raluca MARINESCU, en zijn kinderen te bezoeken;

- mevrouw Nancy BICKÉ, ex-echtgenote van betrokkene, op datum van 8 oktober 2009 aan de bevoegde inspecteur mededeelt dat:

- * betrokkene woont aan de Pamelstraat-Oost 410 te NINOVE; hun zoon Timothy gaat er bijna elke dag langs na schooltijd;
- * betrokkene enkel op papier is gescheiden van mevrouw Raluca MARINESCU;
- * betrokkene nooit alimentatie heeft betaald; er een gerechtsdeurwaarder is langs geweest in ITALIE, doch die heeft er een leeg appartement aangetroffen;
- * betrokkene vermoedelijk nog steeds werkt als dakwerker, samen met zijn zoon Dimitri;

- Dimitri ADRIAENS, zoon van betrokkene en wonend aan de Pamelstraat-Oost 410 te NINOVE, op datum van 15 oktober 2009 aan de bevoegde inspecteur mededeelt dat:

- * zijn vader niet meehelpt bij de dakwerken; hij in ITALIE woont en maar een tweetal keren per maand langskomt;
- * zijn broer Timothy bijna dagelijks, na schooltijd, bij hem langskomt;
- * hij geen weet heeft van een echtscheiding tussen zijn vader en stiefmoeder;

- betrokkene, aan de Pamelstraat-Oost 410 te NINOVE, op datum van 23 oktober 2009 aan de bevoegde inspecteur mededeelt dat:

- * hij vroeger dakwerker was;

- * hij voor meer dan 66% werkonbekwaam is verklaard na een ongeval in 2005; hij 3 tot 6 keer per jaar op controle gaat bij dokter RINGOET;
 - * hij geen auto's heeft met Roemeense nummerplaten;
 - * de BVBA ADRIAENS dakwerken uitvoert en haar maatschappelijke zetel in LIEDEKERKE heeft, doch haar depot is in NINOVE, Pamelstraat-Oost 410;
 - * de NV Patrimar heeft haar maatschappelijke zetel te NINOVE, Pamelstraat-Oost 410 en is een patrimoniumvennootschap;
 - * hij nog steeds een goede relatie heeft met zijn ex-echtgenote, mevrouw Raluca MARINESCU, omwille van hun kinderen;
 - * hij eveneens bedrijven (immobiliën) heeft in andere landen;
- de heer Jorg BRUYNDONCKX, advocaat van betrokkene, bij e-mail van 8 december 2009 tevens mededeelt dat betrokkene werkgever werkt voor het syndicaat 'LANSA';
- de Belgische ambassade in Rome bij e-mail van 13 januari 2010 mededeelt dat noch de werkgever van betrokkene noch het syndicaat 'LANSA' bij hen gekend is,
- de politie van NINOVE op data van 14 januari 2010 en 1 februari 2010 aan de bevoegde inspecteur mededeelt dat:
- * het algemeen geweten is dat betrokkene nog woont aan de Pamelstraat-Oost 410 te NINOVE;
 - * zij er regelmatig exploten voor betrokkene betekenen;
 - * hij in de streek van NINOVE, bij wijze van spreken, 10 keer per week geflitst wordt met zijn auto;
 - * men betrokkene nagenoeg constant ziet staan of ziet voorbijrijden in het industriepark;
 - * betrokkene ook in ROEMENIË bedrijven heeft;
 - * hij laatst aan het werk was op het dak van dokter Christiaan VAN DER ELST in OUTER;
 - * betrokkene machines naar de werven voert omdat geen van zijn chauffeurs een rijbewijs C heeft;
- de heer Christiaan VAN DER ELST op datum van 21 januari 2010 telefonisch aan de bevoegde inspecteur meedeelt dat,
- * betrokkene en zijn zoon inderdaad bij hem zijn geweest voor een verstopte dakgoot;
 - * betrokkene bij hem patiënt is; hij ongeveer 1 keer per maand op huisbezoek gaat bij betrokkene, zijn echtgenote en hun kinderen te NINOVE, Pamelstraat-Oost 410;
- de heer Jorg BRUYNDONCKX, advocaat van betrokkene, bij faxen van 18 en 30 maart 2010 tevens mededeelt dat de werkgever van betrokkene tewerkgesteld is bij het syndicaat 'LANSA', Liberia Associazione Nazionale Sindacato Ambulanti, Via Glasgow 32, LADISPOLI 00055, ITALIA;
- de Belgische ambassade in Rome bij e-mail van 8 april 2010 mededeelt dat:
- * de heer Al Mowali Mohammed Khaled Faysal Hussein zijn wettelijke woon- en verblijfplaats gevestigd is te LADISPOLI, Via Glasgow 32;

- * voormelde persoon aan hen heeft verklaard dat hij enkele jaren geleden 'LANSA' heeft opgericht, doch hij geen bewijsstukken kan voorleggen van het bestaan van deze 'vakbond';
- een bediende van de Belgische ambassade in ROME op datum van 14 april 2010 telefonisch aan de bevoegde inspecteur mededeelt dat de heer Al Mowali Mohammed Khaled Faysal Hussein bij de plaatselijke carabinieri bekend staat als straatventer en hij bij hen zeer goed gekend is;
- uit burenenverklaringen aan de Pamelstraat-Oost te NINOVE blijkt dat betrokkene regelmatig te zien is in hun straat;
- dienvolgens de bevoegde ambtenaar voorstelt om de ambtshalve inschrijving van betrokkene dd. 27 augustus 2009 in het bevolkingsregister van NINOVE, Pamelstraat-Oost 410 als een gezin vormend met mevrouw Raluca MARINESCU te behouden;

(...)

Overwegende dat betrokkene en het stadsbestuur van NINOVE, die bij brieven van 22 april 2010 hieromtrent door het departement werden aangeschreven, binnen de gestelde termijn geen opmerkingen hebben medegedeeld;

Overwegende dat de heer Jorg BRUYNDONCKX, advocaat van betrokkene, die bij brief van 22 april 2010 hieromtrent door het departement werd aangeschreven, bij faxen van 26 en 30 april 2010 inzage vraagt van het administratief dossier, hetgeen hem bij brief van 4 mei 2010 werd toegestaan;

Overwegende dat op 7 mei 2010 aan advocaat Jorg BRUYNDONCKX inzage werd verleend van het administratief dossier, waarbij hij tevens een kopie van het administratief dossier vraagt;

Overwegende dat mevrouw Raluca MARINESCU, die bij brief van 22 april 2010 hieromtrent door het departement werd aangeschreven, bij een niet-gedateerde en niet-ondertekende brief, ontvangen op 7 mei 2010, mededeelt dat betrokkene niet permanent verblijft of verbleef aan haar adres en hij in ITALIE woont;

Overwegende dat aan advocaat Jorg BRUYNDONCKX bij brief van 18 mei 2010 een kopie van het administratief dossier wordt toegestuurd;

Overwegende dat advocaat Jorg BRUYNDONCKX bij fax en brief van 31 mei 2010 nog enkele opmerkingen maakt:

- de oudste zoon van betrokkene niets weet van de echtscheiding van zijn vader en stiefmoeder omdat betrokkene hiervoor zijn privéredenen heeft;
- betrokkene geen verantwoording verschuldigd is aan zijn werknemers over zijn doen en laten;
- betrokkene werkt voor de heer AL MOWALI, die straatventer/marktkramer is, en niet voor de vakbond 'LANSA' en er geen bewijzen in het administratief dossier te vinden zijn dat de heer AL MOWALI nalaat om bewijzen te leveren van zijn vakbond aan de carabinieri;
- de vaststellingen door de bevolkingsinspecteur en de politie van NINOVE niet duidelijk bewijzen dat betrokkene het grootste deel van het jaar verblijft in NINOVE;
- de beweringen van mevrouw Nancy BICKÉ, ex-echtgenote van betrokkene, niet betrouwbaar zijn, maar komen van een jaloerse ex;

Overwegende dat de oudste zoon van betrokkene niets blijkt te weten over een echtscheiding van zijn vader en stiefmoeder;

Overwegende dat er van de vakbond 'LANSA' niets gekend is en de werkgever van betrokkene een straatventer blijkt te zijn die zeer goed gekend is bij de plaatselijke carabinieri;

Overwegende dat de Belgische ambassade in ROME betrokkene niet kent aan het adres in ITALIE waar hij beweert te wonen;

Overwegende dat betrokkene de aangetekende brief met ontvangstmelding van het departement dd. 22 april 2010 gericht aan de Pamelstraat-Oost 410 te NINOVE persoonlijk heeft afgehaald;

Overwegende dat betrokkene door de bevoegde inspecteur onaangekondigd kon worden aangetroffen te NINOVE, Pamelstraat-Oost 410;

Overwegende dat uit bureaverklaringen, uit verslagen en verklaringen van de politie van NINOVE, uit de verklaringen van betrokkenes huisarts, uit verklaringen van betrokkenes ex-vrouw en kinderen en uit het onderzoek blijkt dat betrokkene zijn hoofdbelangen heeft behouden te NINOVE, Pamelstraat-Oost 410.”

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

13. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 8, § 2 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (hierna: de wet van 19 juli 1991), alsook de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: motiveringswet).

Hij stelt dat in het bestreden besluit met geen woord wordt gerept over de informatie die hij bij brief van 8 mei 2009 aan de bevolkingsdienst van de stad Ninove heeft gestuurd en waarvan de inhoud, blijkens het verslag van 22 april 2010 van de bevolkingsinspecteur W. Steyaert, op 8 oktober 2009 door een bediende van de stad Ninove aan die inspecteur kenbaar werd gemaakt. Op bladzijde 3 van het voormelde verslag van 22 april 2010 luidt dit als volgt :

“In 2000 is hij naar Italië verhuisd. Hij heeft 2 bedrijven met maatschappelijke zetel aan de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove en als zaakvoerder moet hij zijn zaken wat opvolgen en de boekhoudkundige stukken nakijken. Zijn kinderen verblijven daar en hij mag hen toch opzoeken als hij in België is. Hij is in Ninove variërend van 3 dagen per maand tot soms 1 keer om de 2 maanden, maar verblijft zeker 9 maanden per jaar in Italië.

Hij heeft een zwaar ongeval gehad; hij is meer dan 66 % werkongeschikt sinds 6 januari 2003.

In Italië werkt hij als ‘bestuurder (autista)’; hij legt loonfiches voor van november 2007 t.e.m. april 2009. De werkgever bevestigt dat hij minstens 9 maanden per jaar voor hem actief is in Italië. Hij betaalt belastingen in Italië.

Een erfrechtverklaring van de notaris dd. 29 november 2005 i.v.m. het testament van zijn vader stelt dat hij in Italië woont.

Hij heeft een fiscale code in Italië (...).

De gemeente in Italië attesteert op 12 november 2001 dat hij daar woont en op 21 juni 2007 dat hij daar verblijft sinds 21 oktober 2000.

Er is ook een getuigschrift van immatriculatie dd. 12 november 2001 van de Belgische ambassade te Rome.

Bij de politie in Italië heeft hij op 28 maart 2009 aangifte gedaan van de verdwijning van zijn bedrijfsdocumenten.

Er is een dagvaarding in Italië op 12 maart 2009 voor de Correctionele Rechtbank te Dendermonde op 24 juni 2009, er zouden verklaringen zijn van personen die hem daar regelmatig zien, een aangifte van verlies van zijn rijbewijs, een kopie van zijn vernieuwd Italiaans rijbewijs.

Hij rijdt met een wagen met buitenlandse nummerplaat.

Op 19 juni 2008 heeft de gemeente Ladispoli hem de identiteitskaart (...) uitgereikt”.

Voorts stelt de verzoeker dat het bestreden besluit zich beperkt tot het beknopt en onvolledig samenvatten van de opmerkingen die zijn advocaat bij aangetekende brief en per fax op 31 mei 2010 aan de algemene directie Instellingen en Bevolking van de FOD Binnenlandse Zaken heeft bezorgd en dat op die opmerkingen niet wordt geantwoord. De formele motiveringsplicht vereist weliswaar, aldus de verzoeker, niet dat hij in het bestreden besluit een antwoord vindt op alle tijdens het onderzoek gedane opmerkingen en bedenkingen, maar vergt wel dat de gemachtigde in het bestreden besluit ingaat op die argumenten die dermate wezenlijk zijn dat zij de motieven waarop het besluit steunt, ontkrachten of minstens in een ander perspectief plaatsen. Vooral de vierde en vijfde opmerking vermeld in de voormelde brief en fax van 31 mei 2010, zijn volgens de verzoeker dergelijke wezenlijke argumenten.

14.1. De verwerende partij stelt in haar memorie van antwoord dat uit het relaas in het bestreden besluit overduidelijk blijkt dat zowel in rechte als in feite het genomen besluit door de verwerende partij op afdoende wijze wordt gestaafd. De redenen om tot dit besluit te komen zijn in hun geheel weergegeven en opgenomen in het besluit zelf ten aanzien van de verzoeker. De redenen die worden vermeld in het besluit zijn geen motivering voor de vorm alleen, maar dragen het besluit. Alle feitelijke overwegingen worden in chronologische volgorde opgenomen om de werkelijke hoofdverblijfplaats te staven. Het geheel van wettelijke en reglementaire bepalingen waarop het besluit steunt worden eveneens volledig aangehaald. Geen andere feitelijke en juridische elementen dan in dit besluit vermeld, zijn van toepassing. De ingeroepen redenen zijn pertinent om het besluit te verantwoorden, want deze zijn uitsluitend aangewend om de werkelijke verblijfplaats van de verzoeker te bepalen.

14.2. Inzake de brief van 8 mei 2009 van de verzoeker merkt de verwerende partij op dat daarin niet meer staat dan de bewering van de verzoeker dat hij in Italië woont – waar hij minstens negen maanden per jaar verblijft – en dat hij af en toe in België is om zijn kinderen te bezoeken en omwille van zijn twee bedrijven die in België zijn gevestigd. De bij die brief gevoegde stukken tonen, aldus de verwerende partij, op geen enkele wijze aan dat de verzoeker op het ogenblik van het voeren van het bevolkingsonderzoek zijn hoofdverblijfplaats in Italië zou hebben. Het betreffen hier in hoofdzaak een identiteitskaart uitgereikt door de gemeente Ladispoli op 19 juni 2008, vroegere attesten van woonst afgeleverd door de Belgische ambassade te Rome op 12 november 2001, fiscale attesten waaruit blijkt dat betrokkene in Italië belastingen heeft betaald gedurende de periode van april tot december 2002 (voor bedragen van respectievelijk 128,22 € en 2 x 641,03 €) en gedurende de periode van januari tot december 2003 (voor een bedrag van 530,64 €), een attest van de mutualiteit van 16 maart 2004 (gericht aan het adres Via Grottoli te Bassano Romano) waaruit blijkt dat de verzoeker voor 66% werkongeschikt is, een erfrechtverklaring van 29 november 2005 waarin de verzoeker staat vermeld met het adres Via Grottoli te Bassano Romano en een dagvaarding op het adres Via A. Vespucci, Ladispoli,

Italië om te verschijnen voor de correctionele rechtbank te Dendermonde op 24 juni 2009.

14.3. Wat betreft de vijf opmerkingen in verzoekers aangetekende brief van 31 mei 2010 (zie randnummer 11) voert de verwerende partij aan wat volgt.

Inzake de eerste opmerking geeft zij te kennen dat het feit dat verzoekers oudste zoon niet op de hoogte blijkt te zijn van de echtscheiding tussen zijn vader (verzoeker) en zijn stiefmoeder, bij wie die zoon geruime tijd na die echtscheiding is ingetrokken, een indicatie is van het feit dat de verzoeker en zijn ex-echtgenote Raluca Marinescu in werkelijkheid nog een koppel vormen en samenwonen op het adres waar ook deze zoon woont, wat trouwens ook door Nancy Bické (de eerste echtgenote van de verzoeker) “op 8 oktober 2009 uitdrukkelijk werd verklaard aan bevolkingsinspecteur Steyaert (...), alsook door de heer Rudy Hemmeryckx van de Dienst Wijkagenten van de lokale politie”.

Inzake de tweede opmerking stelt de verwerende partij dat het op zijn minst vreemd is dat een werknemer (werfleider) van het bedrijf van de verzoeker in de veronderstelling is dat de verzoeker in Italië een bedrijf van sandwichpanelen heeft, wat de verzoeker blijkbaar zelf heeft verklaard aan die werknemer (Bruneel), terwijl betrokkene er in dienstverband zou werken, meer bepaald als chauffeur van een straatventer. In geen geval is, aldus de verwerende partij, die opmerking van de verzoeker overtuigend om te doen geloven dat de verzoeker effectief in Italië werkt voor de heer Al Mowali en dat hij er ook zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd.

Inzake de derde opmerking vestigt de verwerende partij er de aandacht op dat de verzoeker ineens beweerde niet te werken in dienst van de vakbond LANSA maar voor de straatventer Al Mowali, nadat de Belgische ambassade te Rome had verklaard dat het bestaan van de vakbond LANSA niet is bewezen. Nochtans was voordien door de verzoeker en diens raadsman gesteld dat de verzoeker werkt “als persoonlijk chauffeur voor het hoofd van het syndicaat in Rome” en dat dit de vakbond LANSA betreft, alsook ontving de verwerende partij via de raadsman van de verzoeker een kopie met beëdigde vertaling van een brief van 16 maart 2010 van LANSA gericht aan de verzoeker

in verband met “de beëindiging van de lopende arbeidsovereenkomst op 15 april 2010”. Dit alles illustreert, aldus de verwerende partij, dat maar weinig geloofwaardigheid kan worden gehecht aan de verklaring van de verzoeker omtrent diens activiteiten en zijn hoofdverblijfplaats in Italië.

Inzake de vierde opmerking voert de verwerende partij aan dat de bevolkingsinspecteur W. Steyaert in totaal vier keer is langsgekomen op het adres Pamelstraat-Oost 410 te Ninove. Op 8 oktober 2009 belde hij tevergeefs aan, op 15 oktober 2009 liet Raluca Marinescu de inspecteur niet binnen omdat ze niet zomaar om het even wie wou binnenlaten zonder uitnodiging, op 23 oktober 2009 trof de inspecteur de verzoeker aan, en op 14 januari 2010 trof hij de verzoeker (in werkkledij) opnieuw aan. Uit het inspectieverslag (punten 9 en 10) blijkt, aldus de verwerende partij, dat het bezoek van 23 oktober 2009 wel degelijk onaangekondigd was, want er was pas sprake van een afspraak op het ogenblik dat de inspecteur voor de deur van de verzoeker stond en hem belde met de vraag om onmiddellijk langs te komen, waarop de verzoeker antwoordde dat dit pas over 15 minuten zou kunnen. Het feit dat de verzoeker tweemaal werd aangetroffen bij vier onaangekondigde bezoeken van de bevolkingsinspecteur, vormt volgens de verwerende partij op zich reeds een sterke aanwijzing dat de verzoeker op het voormelde adres te Ninove zijn hoofdverblijfplaats heeft.

Inzake de vijfde opmerking stelt de verwerende partij dat het niet is omdat de verklaringen van de politie mondeling of telefonisch werden afgelegd ten aanzien van de bevolkingsinspecteur, dat hieraan geen geloofwaardigheid zou kunnen worden gehecht. Dienaangaande wijst de verwerende partij op de verklaringen van Nancy Bické en Rudy Hemmeryckx inzake het samenwonen van de verzoeker en Raluca Marinescu, alsook op de verklaringen van Rudy Hemmeryckx dat de verzoeker nog steeds – ondanks zijn invaliditeit – meewerkt met zijn zoon in het dakwerkbedrijf en dat hij werd opgemerkt terwijl hij aan het werk was aan het dak van dokter Christiaan Van der Elst, die de uitvoering van werken aan diens dak door de verzoeker bevestigde.

De verwerende partij stelt dat zij het, gelet op de irrelevantie en de duidelijke ongeloofwaardigheid van de betrokken opmerkingen, overbodig achtte om formeel te antwoorden op elk van die bemerkingen. Zij wijst er hierbij

op dat de verzoeker niet aantoont dat zij, met de gegevens waarop zij acht heeft geslagen, niet tot het bestreden besluit is kunnen komen.

15.1. De verzoeker voert in zijn memorie van wederantwoord aan dat, zelfs al zou de inhoud van het antwoord van de verwerende partij in haar memorie van antwoord afdoende zijn – qoud non – het dan nog manifest laattijdig komt. Hij dient hierbij nog van repliek met betrekking tot hetgeen de verwerende partij aanvoert over de derde, vierde en vijfde opmerking vermeld in de aangetekende brief van 31 mei 2010 (zie randnummer 14.3).

15.2. Betreffende de derde opmerking poneert de verzoeker dat hij steeds heeft gesteld dat zijn werkgever de heer Al Mowali is en niet de vakbond LANSA, en dat de heer Al Mowali voor de brief van 16 maart 2010 het briefhoofd van LANSA heeft gebruikt maar dat uit de inhoud ervan blijkt dat die brief uitgaat van de heer Al Mowali zelf en niet is geschreven in diens hoedanigheid van hoofd van LANSA.

15.3. Betreffende de vierde opmerking volhardt de verzoeker dat het bezoek op 23 oktober 2009 van de bevolkingsinspecteur Steyaert aangekondigd was. Daartoe citeert hij hetgeen volgt uit het verslag van die inspecteur:

“23 oktober ’09 – 8u35 – telefoon van betrokkene – hij heeft vernomen dat ik hem zoek. Hij is nu toevallig in Ninove, tot maandagmorgen, want dan vertrekt hij terug naar Italië. Ik zal hem terugbellen voor een eventuele afspraak... 16u35 – Ik rij tot vlakbij en bel betrokkene op om een afspraak te maken... Wanneer hij vraagt wanneer antwoord ik ‘nu’. Het blijkt pas over 15 minuten te kunnen.”.

Voorts voert de verzoeker dienaangaande aan dat uit het verslag van de bevolkingsinspecteur (bladzijden 1, 6, 9, 11 en 12) blijkt dat hij – naast op 8 oktober 2009 en 15 oktober 2009 – ook op 22 oktober 2009, 19 november 2009, 3 december 2009, 21 januari 2010 en 28 januari 2010 in Ninove is geweest, maar de verzoeker niet heeft aangetroffen. Het is dus volgens de verzoeker wel degelijk zo dat hij over een tijdsspanne van vier maanden (oktober 2009 tot en met januari 2010) slechts twee keer thuis werd aangetroffen, waarvan dan nog één keer bij een niet onaangekondigd bezoek. Wat betreft het bezoek van

15 oktober 2009 wijst hij er ook op dat het niet zijn fout is dat zijn ex-echtgenote geen medewerking zou hebben verleend.

15.4. Tot slot stelt de verzoeker inzake de vijfde opmerking dat het bezwaarlijk kan worden gesteld dat de verklaring van de wijkagent Rudy Hemmeryckx accuraat is in tijd en ruimte. Hij wijst er daartoe op dat in punt 20 van het verslag van 22 april 2010 van de bevolkingsinspecteur is vermeld, dat er “eens” beslag werd gelegd op betrokkenes voertuigen, dat ook uit het feit dat hem nog “regelmatig” exploten worden betekend op het adres Pamelstraat-Oost 410 blijkt dat hij daar wel degelijk verblijft (“zo werd hij daar op 6 januari ll. om 16u nog aangetroffen”), dat “iedereen weet dat hij daar woont”, dat “hij (...) bij wijze van spreken 10 keer per week (wordt) geflitst”, dat “men (...) hem constant (aantreft) of ziet (...) voorbijrijden in het industriepark”, en dat “(zij) voor de ambtshalve inschrijving (...) van voormalig burgemeester Durant 5 keer politiecontrole (hebben) moeten doen”. Wat dit laatste betreft, geeft de verzoeker aan dat alleen uit deze bewering mag blijken dat de verklaringen van de betrokken wijkagent alles behalve overtuigend overkomen aangezien er slechts drie en niet vijf van dergelijke politiecontroles zijn gebeurd. Inzake het regelmatig betekenen van exploten vestigt hij er de aandacht op dat er enkel melding wordt gemaakt van 6 januari om 16u, wat niet bepaald regelmatig is.

Beoordeling

16. Artikel 8, § 2 van de wet van 19 juli 1991 legt de minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde de verplichting op om de beslissing waarmee uitspraak wordt gedaan over een moeilijkheid of betwisting met betrekking tot het vaststellen van een hoofdverblijfplaats, behoorlijk met redenen te omkleden.

De artikelen 2 en 3 van de motiveringswet bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden

die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de opgelegde motivering afdoende moet zijn.

De voormelde wettelijke bepalingen betreffen de formele motiveringsplicht, zijnde de verplichting om in de akte zelf uitdrukkelijk de motieven waarop de beslissing steunt te vermelden. De formele motiveringsplicht heeft tot doel om de betrokkene in kennis te stellen van de redenen waarom een voor hem ongunstige beslissing werd genomen teneinde hem aldus de mogelijkheid te bieden om met kennis van zaken in het kader van de hem ter beschikking staande rechtsmiddelen aan te tonen dat de tot uiting gebrachte motieven niet gegrond zijn. Deze motiveringsplicht houdt niet in dat in het besluit een uitdrukkelijk antwoord moet kunnen worden teruggevonden op alle opmerkingen en stukken die de betrokkene gedurende het onderzoek aan het bestuur heeft bezorgd. Die motiveringsplicht vereist ook niet dat de verwerende partij ook nog eens de motieven van haar motieven expliciteert, noch dat zij elke tegenwerping die de verzoeker ergens in de loop van de procedure zou hebben gemaakt, apart bespreekt. Het volstaat dat de verwerende partij afdoende laat verstaan waarom zij tot haar beslissing is gekomen, niettegenstaande de geuite bezwaren. Om te voldoen aan de voormelde motiveringsplicht, moet de gemachtigde ambtenaar echter wel in het bestreden besluit ingaan op de argumenten die dermate wezenlijk zijn dat zij de motieven waarop de beslissing steunt, ontkrachten of minstens in een ander perspectief plaatsen.

17. In casu kan bezwaarlijk worden betwist dat het bestreden besluit (zie randnummer 12) is gemotiveerd. Immers, in dat besluit worden uitdrukkelijk de verschillende stappen vermeld die in het onderzoek naar de verblijfstoestand van de verzoeker zijn gezet, alsook de voor de conclusie van het besluit relevante bevindingen van dat onderzoek.

Los van de vraag of de opmerkingen in verzoekers brief en fax van 31 mei 2010 al argumenten zouden uitmaken die dermate wezenlijk zijn dat zij de motieven waarop de beslissing steunt, ontkrachten of minstens in een ander perspectief plaatsen, blijkt – in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker poneert – dat in het bestreden besluit (bladzijden 7 en 8) wel degelijk afdoende – zij het beknopt – is ingegaan op die argumenten. Ook kan de verzoeker niet worden

gevolgd waar hij stelt, dat in het bestreden besluit “met geen woord” is gerept over “de informatie” die hij bij brief van 8 mei 2009 aan de bevolkingsdienst van de stad Ninove heeft gestuurd, aangezien blijkt dat die informatie – zij het zonder verwijzing naar die brief van 8 mei 2009 – wel degelijk aan bod is gekomen in het bestreden besluit.

Naar de motivering van het bestreden besluit laat begrijpen, is het uit het geheel van de bevindingen van het bevolkingsonderzoek dat de gemachtigde van de minister tot de overtuiging en de conclusie is gekomen dat de verzoeker zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd aan de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove, als een gezin vormend met Raluca Marinescu.

De beslissing doorstaat, alzo beschouwd, de toets aan de formele motiveringseis.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

18.1. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van de artikelen 1 en 3 van de wet van 19 juli 1991, artikel 16, § 1 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister (hierna: het koninklijk besluit van 16 juli 1992), artikel 11 van de omzendbrief van 7 oktober 1992 betreffende het houden van de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister (hierna: de omzendbrief van 7 oktober 1992) “(Deel I: art. 1-131)”, en “het algemeen principe van behoorlijk bestuur”.

18.2. Hij stelt dat hij en Raluca Marinescu niet, zoals het in het bestreden besluit is vermeld, samen als een gezin kunnen worden beschouwd. Het is immers niet zo dat zij gewoonlijk in één en dezelfde woning verblijven en er samenleven. Ze wonen gewoonlijk alleen, elk in zijn eigen woning: de verzoeker sinds 2000 aan de Via A. Vespucci 1 te Ladispoli (Italië) en Raluca Marinescu aan de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove. Hierbij wijst de verzoeker erop dat

samenleven het beslissend criterium is om te bepalen of personen al dan niet een gezin vormen en dat uit het gevoerde bevolkingsonderzoek nergens blijkt dat er inzake de feitelijke elementen waarmee dat criterium kan worden afgebakend – zoals de inrichting van de vertrekken van de betrokken woning, het energieverbruik en de telefoonrekeningen – door wie dan ook vaststellingen zijn gedaan.

18.3. De verzoeker voert voorts aan dat de vaststelling van de hoofdverblijfplaats gebaseerd is op een feitelijke situatie, namelijk de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar. Die vaststelling gebeurt op basis van verschillende elementen zoals het energieverbruik en de telefoonkosten. Er wordt echter nergens in het bestreden besluit naar die elementen verwezen. Weliswaar zijn die elementen, aldus de verzoeker, niet limitatief opgesomd in artikel 16, § 1 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 en kunnen ook andere, objectieve, feitelijke gegevens aantonen dat de betrokkene in redelijkheid moet worden geacht gewoonlijk op een bepaalde plaats te verblijven. Het vaststellen van de hoofdverblijfplaats is, aldus de verzoeker, in wezen een feitenkwestie.

18.4.1. Volgens de verzoeker is het bestreden besluit wezenlijk gesteund op, enerzijds, de verklaringen van de lokale politie van Ninove, en anderzijds, de bevindingen van bevolkingsinspecteur W. Steyaert.

18.4.2. De verzoeker stelt dat het besluit van 27 augustus 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove gebaseerd is op vage en niet correcte politieverslagen van 21 april 2009, 23 juli 2009 en 31 juli 2009 en herhaalt wat hij in zijn bezwaar van 18 september 2009 heeft aangevoerd inzake het zich aanbieden op 12 mei 2009 op de dienst bevolking (zie randnummer 4).

18.4.3. Inzake het verhoor van 8 oktober 2009 van zijn ex-echtgenote Nancy Bické herhaalt de verzoeker zijn bemerkingen van zijn fax en brief van 31 mei 2010 (zie randnummer 11) en voegt hij daaraan toe dat haar verklaringen

loutere beweringen zijn die niet op hun waarachtigheid zijn getoetst (bijvoorbeeld een gerechtsdeurwaarder die in Italië een leeg appartement aantrof).

18.4.4. Met betrekking tot het verhoor van 15 oktober 2009 van zijn zoon Dimitri Adriaens herhaalt de verzoeker zijn bemerking 1) uit de brief en fax van 31 mei 2010 (zie randnummer 11) en voegt hij eraan toe dat zijn zoon in de veronderstelling is dat hij en zijn stiefmoeder Raluca Marinescu feitelijk gescheiden leven.

18.4.5. Aangaande de informatie die de lokale politie van Ninove op 14 januari 2010 en 1 februari 2010 heeft verschaft, stelt de verzoeker dat er sprake is van vage beweringen die niet worden gestaafd en evenmin op hun juistheid werden getoetst. Hierbij vraagt de verzoeker zich af over welke exploten het gaat (te betekenen aan hemzelf of aan zijn bvba?) en om welke frequentie van betekenen gedurende welke periode het gaat. Hij herhaalt ook zijn bemerking uit zijn brief en fax van 31 mei 2010 (zie randnummer 11) inzake de betekening van verstekvonnissen. Voorts wijst hij erop dat niet wordt gestaafd met processen-verbaal dat hij regelmatig wordt geflitst. Met betrekking tot de beweringen dat men hem nagenoeg constant ziet staan of voorbijrijden in het industriepark en dat hij machines naar de werven voert omdat geen van zijn chauffeurs een rijbewijs C heeft, merkt de verzoeker op dat onder andere niet blijkt wat de frequentie is (welke dagen, uren, ...?), wie de vaststellingen zou hebben gedaan en of men de chauffeur wel degelijk formeel heeft herkend als de verzoeker, en dat er ook hier elke vaststelling via proces-verbaal ontbreekt. Vervolgens vestigt de verzoeker er de aandacht op dat de bevolkingsinspecteur Steyaert geen vaststellingen heeft gedaan omtrent de verklaring van 14 januari 2010 van Rudy Hemmeryckx dat men maar moet gaan kijken als de verzoeker zijn zoon 's morgens naar school voert.

18.4.6. Wat betreft de verklaring van 21 januari 2010 van Dr. Christiaan Van Der Elst poneert de verzoeker dat het ging om een eenmalige interventie en dat hij zijn zoon tijdens die interventie had vervoegd, omdat hij toch op consultatie moest gaan bij die huisarts in het kader van een expertise met

betrekking tot een ernstig auto-ongeval dat de verzoeker in 2005 heeft gehad. Ook stelt hij dat het feit dat de voormelde huisarts ongeveer één keer per maand op huisbezoek gaat in de woning gelegen aan de Pamelstraat-Oost 410, allesbehalve tegenstrijdig is met het gegeven dat de verzoeker nog af en toe – namelijk in totaal maximaal drie maanden per jaar – op het betrokken adres verblijft.

Inzake de burenenverklaringen waaruit zou blijken dat hij regelmatig te zien is in de straat, voert de verzoeker aan dat er allesbehalve sprake is van een heus buurtonderzoek, aangezien de bevolkingsinspecteur slechts één buurman, namelijk Franky Van Snick, heeft ondervraagd. Op 9 oktober 2009 verklaarde die buurman dat hij niet weet of de verzoeker op het adres Pamelstraat-Oost 410 woont en dat hij de verzoeker af en toe ziet. Die buurman verwees naar de burenen links van het betrokken adres, maar nergens uit het gevoerde onderzoek blijkt, aldus de verzoeker, dat die burenen werden verhoord. De bevolkingsinspecteur blijkt echter wel nog, tijdens een plaatsbezoek op 15 oktober 2009, de vader van de buurman van nummer 406 te hebben ontmoet die zou hebben gesteld dat hij de verzoeker soms twee dagen per week ziet en dan enkele dagen niet, en dat het niet zo is dat hij de verzoeker maar één keer per maand ziet, maar hem vrij regelmatig ziet. Betreffende deze laatste verklaring stelt de verzoeker dat het info betreft van iemand die geen buurman is en zelf stelt regelmatig over de vloer te komen bij de buurman van de verzoeker (wat is regelmatig?), alsook dat niets wordt vermeld over de leeftijd van die man (hoe accuraat is diens geheugen?). Zelfs als die info zou kloppen, is dit, aldus de verzoeker, nog niet tegenstrijdig met dat hij over een heel jaar in totaal maximaal drie maanden op het betrokken adres vertoeft. De verzoeker wijst er hierbij op dat hij niet stelt dat hij per maand slechts één keer op het betrokken adres verblijft, maar dat het gebeurt dat hij in één maand een aantal dagen op dat adres vertoeft.

Vervolgens herhaalt de verzoeker zijn opmerking 4) van zijn fax en brief van 31 mei 2010 (zie randnummer 11) voor wat betreft de overweging dat de bevolkingsinspecteur Steyaert hem onaangekondigd kon aantreffen op het betrokken adres (23 oktober 2009 en 14 januari 2010).

Voor zover in het bestreden besluit wordt vermeld dat de verzoeker de aangetekende brief met ontvangstmelding van het departement van

22 april 2010, gericht aan de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove, persoonlijk heeft afgehaald, stelt de verzoeker dat dit juist zijn goede trouw aantoonst. Immers, als hij effectief het grootste deel van het jaar zou verblijven op het voormelde adres en dit zou willen verbergen, zou hij uiteraard niet persoonlijk om de aangetekende brief gaan.

Met betrekking tot de vaststellingen inzake zijn woonst en werk in Italië, voert de verzoeker aan dat de verwerende partij insinueert dat het feit dat hij in Italië woont, een opgezette constructie is. Dienaangaande merkt hij op dat het niet aan hem is om te bewijzen dat hij effectief in Italië woont en werkt, dat zijn werkgever al dan niet tewerkgesteld is bij de vakbond LANSA of dat deze vakbond wel zou bestaan. Als de werkgever nalaat om hieromtrent de nodige bewijsstukken over te maken kan dit, aldus de verzoeker, uiteraard niet aan hem worden verweten. Ook vestigt de verzoeker er de aandacht op dat in het bestreden besluit op flagrante wijze geen rekening wordt gehouden met de informatie die de eigen lokale overheid van de verwerende partij zelf heeft meegedeeld, namelijk de gegevens verschaft op 8 oktober 2009 door een bediende van de bevolkingsdienst van Ninove (zie citaat randnummer 13).

18.5. De verzoeker meent dan ook dat het bevolkingsonderzoek geen voldoende, zorgvuldig verzamelde gegevens heeft opgeleverd die het bestreden besluit kunnen ondersteunen.

19. In haar memorie van antwoord stelt de verwerende partij, samengevat, dat de vaststelling van de hoofdverblijfplaats van een persoon een louter feitelijke aangelegenheid is, dat de beoordelingselementen vermeld in artikel 16, § 1 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 niet limitatief zijn en slechts indicatief zijn, dat zij er niet toe is gehouden om al die elementen concreet te toetsen om tot de vaststelling van het effectief verblijf te komen, en dat het meestal doorslaggevend zal zijn dat de verschillende materiële aanwijzingen, getuigenissen en verslagen in dezelfde richting wijzen. De verwerende partij meent dat dit laatste in casu het geval is. Zij stelt dat uit het verslag van 22 april 2010 van de bevolkingsinspecteur Steyaert blijkt dat de verblijfssituatie van de verzoeker heel grondig werd onderzocht en dat dit verslag voldoende elementen

bevat die de verwerende partij tot de conclusie konden brengen dat de verzoeker wel degelijk zijn hoofdverblijfplaats heeft aan de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove, waar hij door het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove op 27 augustus 2009 reeds van ambtswege werd ingeschreven.

Voor zover de verzoeker in zijn middel verwijst naar de drie politieverlagen waarop het besluit van 27 augustus 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove is gebaseerd, voert de verwerende partij aan dat het middel onontvankelijk is. Het bestreden besluit is, aldus de verwerende partij, immers niet gesteund op die politieverlagen, ze worden er ook niet in vermeld en ze maken geen deel uit van het administratief dossier van de verwerende partij.

20. In zijn memorie van wederantwoord herhaalt de verzoeker hetgeen reeds hiervoor onder de randnummers 15.2 en 15.3 is vermeld.

Ook poneert de verzoeker dat, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij stelt, wel degelijk met de drie betwiste politiecontroles rekening is gehouden, aangezien wijkagent Rudy Hemmeryckx daarvan gewag maakt in zijn verklaring en deze verklaring de (hoofd)basis vormt van het bevolkingsverslag van de heer Steyaert, die op zich de (hoofd)basis vormt van het bestreden besluit.

Beoordeling

21. Overeenkomstig artikel 1, § 1, eerste lid, 1° van de wet van 19 juli 1991 worden in elke gemeente bevolkingsregisters bijgehouden waarin onder andere de Belgen worden ingeschreven op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats hebben, ongeacht of zij er aanwezig dan wel tijdelijk afwezig zijn.

Artikel 3, eerste lid van de wet van 19 juli 1991 bepaalt dat de hoofdverblijfplaats de plaats is waar de leden van een huishouden dat uit verscheidene personen is samengesteld gewoonlijk leven, ongeacht of die personen al dan niet door verwantschap zijn verbonden, of de plaats waar een alleenstaande gewoonlijk leeft. Luidens artikel 3, tweede lid van die wet stelt de

Koning de aanvullende regels vast voor het bepalen van onder andere het hoofdverblijf.

Artikel 16, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 bepaalt dat de bepaling van de hoofdverblijfplaats gebaseerd is op een feitelijke situatie, namelijk de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar. In artikel 16, § 1, tweede lid van dat koninklijk besluit worden exemplarisch en dus – zoals de verzoeker het terecht stelt – niet limitatief een aantal “elementen” opgesomd op grond waarvan de voormelde vaststelling kan gebeuren, “met name de plaats waarheen de betrokkene gaat na zijn beroepsbezigheden, de plaats waar de kinderen naar school gaan, de arbeidsplaats, het energieverbruik en de telefoonkosten, het gewone verblijf van de echtgenoot of van andere leden van het huishouden”, zodat het niet vereist is dat blijkt dat er inzake de voormelde voorbeeldelementen vaststellingen zijn gedaan. Het vaststellen van de hoofdverblijfplaats is dus – zoals de verzoeker het eveneens terecht opmerkt – in wezen een feitenkwestie. Het komt dan ook niet toe aan de Raad van State om in de plaats van de verwerende partij de feitelijke hoofdverblijfplaats van de verzoeker vast te stellen. De Raad van State mag enkel oordelen of de verwerende partij aan de hand van de gegevens van het dossier binnen de grenzen van de redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de verzoeker zijn hoofdverblijfplaats heeft aan de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove als een gezin vormend met Raluca Marinescu.

Artikel 11 van deel I van de omzendbrief van 7 oktober 1992 bepaalt onder meer :

“Voor een goed begrip van de algemene onderrichtingen moet rekening gehouden worden met de volgende begrippen.

- Hoofdverblijfplaats

De hoofdverblijfplaats is de plaats waar de leden van een gezin dat uit verscheidene personen is samengesteld gewoonlijk leven, ongeacht of die personen al dan niet door verwantschap verbonden zijn, of de plaats waar een alleenstaande gewoonlijk leeft.

De bepaling van de hoofdverblijfplaats is gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar.

Deze vaststelling gebeurt op basis van verschillende elementen, met name de plaats waarheen de betrokkene gaat na zijn beroepsbezigheden, de plaats waar de kinderen naar school gaan, de arbeidsplaats, het energieverbruik en de telefoonkosten, het gewone verblijf van de echtgenoot of van andere leden van het gezin.

(...)

De hoofdverblijfplaats wordt niet gewijzigd door een tijdelijke afwezigheid.

- Gezin

het gezin bestaat uit hetzij een persoon die gewoonlijk alleen leeft, hetzij uit twee of meer personen die, al dan niet door verwantschap aan elkaar verbonden, gewoonlijk in één en dezelfde woning verblijven en er samenleven.

(...)

Het begrip ‘bij een gezin horen’ impliceert het samenleven van twee of meer personen.

Samenleven moet beschouwd worden als het beslissend criterium om te bepalen of personen al dan niet een gezin vormen. Dat criterium kan afgebakend worden dank zij feitelijke elementen (inrichting van de plaatsen, telefoonrekeningen, staten van energieverbruik, huurvermeldingen enz ...). Het begrip gezin in de zin van de onderhavige onderrichtingen kan niet worden afgeleid van, noch beïnvloed worden door het al dan niet verkrijgen van bepaalde sociale voordelen.

Het niet samenleven wordt vertaald in de vaststelling dat een persoon een apart gezin vormt.

(...).”

22. Door het bezwaar dat de verzoeker op 18 september 2009 heeft ingediend tegen het voormelde besluit van 27 augustus 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove, is de bevoegdheid om de hoofdverblijfplaats van de verzoeker te bepalen, naar de minister overgegaan. De minister neemt kennis van de gerezen betwistingen en beslecht ze door – zo nodig na een eigen onderzoek – zelf de hoofdverblijfplaats vast te stellen. De minister stelt daarmee zijn beslissing in de plaats van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove. Voor zover het middel gericht is tegen het voormelde besluit van 27 augustus 2009 en de erin opgenomen politieverlagen, is het middel dan ook niet ontvankelijk. De exceptie van de verwerende partij dienaangaande is gegrond.

23. Uit het onderzoek dat is ingesteld na verzoekers bezwaar van 18 september 2009, blijkt onder meer dat de verzoeker ingevolge een frontale aanrijding in 2005 66% werkonbekwaam is en daarvoor levenslang in behandeling moet blijven en drie tot zes keer per jaar op controle gaat bij dokter Ringoet, dat verzoekers “bvba Adriaens” dakwerken uitvoert en haar depot heeft aan de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove, dat verzoekers “NV Patrimar” (een

patrimoniumvennootschap) haar maatschappelijke zetel heeft op het voormelde adres, dat de verzoeker wegens zijn kinderen een goede relatie heeft behouden met zijn ex-vrouw Raluca Marinescu, dat de politie van Ninove aan de bevolkingsinspecteur meedeelt dat de verzoeker machines naar de werven voert omdat geen van zijn chauffeurs een rijbewijs C heeft en hij er soms een handje helpt, dat dokter Christiaan Van der Elst verklaart dat de verzoeker patiënt is bij hem en hij ongeveer één keer per maand op huisbezoek gaat naar de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove waar verzoekers vrouw en kinderen ook wonen, dat de verzoeker eind 2009 samen met zijn zoon dakwerken (verstopte dakgoot) heeft uitgevoerd bij dokter Christiaan Van der Elst, dat de verzoeker zelf op 23 oktober 2009 aan de bevolkingsinspecteur verklaart dat telkens hij in Ninove durft te komen processen-verbaal worden opgesteld waarvan hij niet weet hoeveel het er in totaal zijn, dat de politie van Ninove op 14 januari 2010 verklaart dat de verzoeker bij wijze van spreken 10 keer per week wordt geflitst, dat buurman Franky Van Snick de verzoeker af en toe ziet, dat de vader van die buurman bij bezoeken aan zijn zoon ook regelmatig de verzoeker ziet, dat de bevolkingsinspecteur de verzoeker op 23 oktober 2009 en 14 januari 2010 (in werkkledij) kan aantreffen op het adres Pamelstraat-Oost 410 te Ninove, dat de verzoeker de aangetekende brief met ontvangstmelding van het departement van 22 april 2010 – gericht aan de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove – persoonlijk heeft afgehaald, dat er van de vakbond LANSA niets gekend is en de werkgever van de verzoeker een straatventer blijkt te zijn die zeer goed gekend is bij de plaatselijke carabinieri, en dat de Belgische ambassade in Rome de verzoeker niet kent aan het adres in Italië waar hij beweert te wonen.

Gelet op onder andere de voormelde gegevens van het dossier alleen al kan niet worden gesteld dat de verwerende partij de grenzen van de wettigheid, inbegrepen van zorgvuldigheid, te buiten is gegaan door op basis van het te dezen gevoerde onderzoek en van de daaruit voortgekomen informatie te besluiten, dat de verzoeker zijn hoofdverblijfplaats heeft aan de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove als een gezin vormend met Raluca Marinescu.

Het middel is ongegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

24.1. In een derde middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 21 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992, artikel 85 van de omzendbrief van 7 oktober 1992 en “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”.

24.2. Hij onderstreept dat in artikel 21 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 is bepaald dat de minister van Binnenlandse Zaken de ambtenaren aanwijst die gemachtigd zijn om ter plaatse onderzoek uit te voeren in verband met de moeilijkheden en betwistingen betreffende de bepaling van de hoofdverblijfplaats en betreffende de maatregelen tot ambtshalve afvoering en inschrijving bedoeld in de artikelen 8 en 9, alsook dat de lokale overheden bijstand moeten verlenen aan die ambtenaren om de vervulling van hun taak te vergemakkelijken. Inzake artikel 85 van de omzendbrief van 7 oktober 1992 onderstreept hij dat daarin is bepaald dat het raadzaam is om een onderzoek met bewijskracht te eisen “(noodzaak van een ontmoeting met de betrokken persoon, van toegang tot zijn woning; controles die indien nodig herhaaldelijk uitgevoerd moeten worden)”.

De verzoeker meent dat de ambtenaren “de criteria welke werden bepaald in de wetgeving omschreven in het tweede middel naast zich (hebben) neergelegd”. Hij poneert dat alsmede uit de motivering van het besluit zelf blijkt dat de lokale overheden – in het bijzonder de lokale politie van Ninove – slechts bijstand hebben gegeven op een ontoereikend niveau, en dat vooral de vermeende vaststellingen, verslagen, enzovoort, op basis waarvan het voormelde besluit van 27 augustus 2009 werd genomen, hiervan getuigen. Ook wijst hij erop dat reeds uit het tweede middel is gebleken dat ook het onderzoek dat is gevoerd na zijn aangetekend bezwaar van 18 september 2009, niet is gelopen zoals het hoorde te gebeuren.

24.3. Het bestreden besluit maakt volgens de verzoeker een manifeste schending uit van artikel 85 van de omzendbrief van 7 oktober 1992, aangezien het is gebaseerd op een onderzoek waarvan het resultaat louter is gesteund op beweringen, giswerk en verklaringen van getuigen die niet of althans onvoldoende op hun waarachtigheid of nauwkeurigheid werden getoetst. Hierbij wijst hij erop dat er zich concreet in feite slechts 2 ontmoetingen hebben voorgedaan met hem. De bevolkingsinspecteur heeft zich, aldus de verzoeker, weliswaar op 23 oktober 2009 toegang verschaft tot de woning gelegen aan de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove, maar dit is blijkbaar bij een eenmalig bezoek gebleven, waarbij geen vaststellingen werden gedaan in andere vertrekken dan in de bureelruimte vooraan en waarbij evenmin vaststellingen werden gedaan of er in deze woning daadwerkelijk sprake is van een samenwonend koppel tussen de verzoeker en zijn ex-echtgenote Raluca Marinescu en of zij zich naar de buitenwereld als zodanig zouden hebben gedragen. De beoordelingsbevoegdheid van de verwerende partij heeft, aldus de verzoeker, niet voor gevolg dat zij de evidente feitelijke gegevens naast zich kan neerleggen en dat zij de door de wet bepaalde criteria bij die beoordeling kan negeren.

24.4. Inzake de door hem op 8 mei 2009 aan de bevolkingsdienst van de stad Ninove meegedeelde informatie is volgens de verzoeker door de bevolkingsinspecteur geen nader onderzoek gedaan en inzake die informatie is in het bestreden besluit geen spoor terug te vinden. De verzoeker meent dat het volledig onderzoek op basis waarvan het bestreden besluit is genomen een voorbeeld is van onzorgvuldigheid dat uitblinkt in vooringenomenheid van de actoren van het onderzoek, willekeur en onredelijkheid.

De verzoeker stelt dat het hele bevolkingsonderzoek is doorspekt van vooringenomenheden en dat nog de meest frappante deze zijn op basis waarvan het besluit van 27 augustus 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove is genomen, waarbij hij wijst op de inhoud van de politieverlagen van 21 april 2009 en 31 juli 2009. Ter verdere onderbouwing van zijn bewering dat het duidelijk is dat het onderzoek in casu alles behalve zonder vooringenomenheid is gebeurd, herhaalt hij hetgeen hij reeds in het

tweede middel heeft aangevoerd inzake de politieverslagen van 14 januari 2010 en 1 februari 2010 (zie randnummer 18.4.5).

Vervolgens benadrukt de verzoeker dat het bestreden besluit niet is voorafgegaan door een afdoend en volledig onderzoek. Hiertoe voert hij aan dat noch iemand van de lokale politie van Ninove, noch ambtenaren van de stad Ninove ooit de betrokken woning aan de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove hebben bezocht, dat enkel op 23 oktober 2009 bevolkingsinspecteur Steyaert zich toegang tot de woning verschafte maar alleen beperkt tot de bureelruimte vooraan, dat niemand de verzoeker en zijn ex-echtgenote Raluca Marinescu ooit samen heeft aangetroffen in de betrokken woning of daarbuiten, dat niemand nazicht heeft gedaan inzake het verbruik van de nutsvoorzieningen (elektriciteit, gas, water, telefoon), en dat nergens wordt vermeld dat de verzoeker en Raluca Marinescu zich naar de buitenwereld zouden hebben gedragen als een samenwonend koppel. Door terug te wijzen op zijn bemerkingen inzake de politieverslagen van 21 april 2009 en 31 juli 2009, het verhoor van 8 oktober 2009 van Nancy Bické (zie randnummer 18.4.3) en de informatie die de lokale politie op 14 januari 2010 en 1 februari 2010 heeft verschaft, benadrukt hij dat het bestreden besluit is gebaseerd op onnauwkeurige beweringen waaromtrent de bevolkingsinspecteur zich niet de moeite heeft getroost om deze op hun waarachtigheid of nauwkeurigheid te toetsen.

25. In haar memorie van antwoord stelt de verwerende partij, vooreerst, dat de lokale politie de bijstand heeft verleend die werd gevraagd. Immers, op vraag van de bevolkingsinspecteur heeft Rudy Hemmeryckx op 14 januari 2010 een uitvoerige en gedetailleerde verklaring afgelegd omtrent de verblijfstoestand van de verzoeker en hierbij ondubbelzinnig verklaard dat de verzoeker constant wordt aangetroffen in Ninove en bij mevrouw Marinescu. Deze verklaring werd nog aangevuld met telefonische verklaringen op 1 en 2 februari 2010.

De verwerende partij benadrukt voorts dat de bevolkingsinspecteur Steyaert de verzoeker op vier onaangekondigde bezoeken twee keer heeft aangetroffen aan de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove, waarvan de laatste keer in werkkledij op het erf. Dit gegeven is, aldus de verwerende partij,

op zich al een duidelijke aanwijzing dat de verzoeker wel degelijk zijn hoofdverblijfplaats heeft op het voormelde adres, wat ook wordt bevestigd door de verschillende eenduidige verklaringen van Rudy Hemmeryckx van de lokale politie, mevrouw Bické, werknemer Franky Bruneel, de vader van buurman Franky Van Snick en dokter Van der Elst. Dat de bevolkingsinspecteur enkel de bureelruimte van de woning aan het voormelde adres heeft betreden, wordt verklaard door het gebrek aan medewerking die de inspecteur kreeg van de verzoeker en diens ex-echtgenote Raluca Marinescu. Deze laatste weigerde op 15 oktober 2009 aan de inspecteur de toegang omdat ze niet zomaar om het even wie kon binnenlaten zonder uitnodiging. Uit de verklaringen van mevrouw Bické, de heer Hemmeryckx van de lokale politie en dokter Van der Elst (huisarts van de verzoeker) blijkt overigens voldoende dat de verzoeker en mevrouw Marinescu zich naar de buitenwereld wel degelijk als koppel gedragen.

Vervolgens wijst de verwerende partij erop dat het bestreden besluit is gesteund op mondelinge verklaringen van de lokale politie (in het bijzonder van Rudy Hemmeryckx van de dienst wijkagenten) en dat die verklaringen volledig overeenstemmen met de verklaringen van Nancy Bické (inzake het feit dat de verzoeker en mevrouw Marinescu, niettegenstaande zij officieel gescheiden zijn, nog steeds een koppel vormen), werknemer Franky Bruneel (inzake het feit dat de verzoeker zelf machines naar de werven voert), en huisarts Van der Elst (inzake het feit dat de verzoeker recent nog met zijn zoon dakwerken was komen uitvoeren).

Wat betreft het niet gedane nazicht van de nutsvoorzieningen inzake de betrokken woningen, voert de verwerende partij aan, dat een dergelijk onderzoek niet van aard was om bijkomende indicatoren op te leveren voor de bepaling van de hoofdverblijfplaats van de verzoeker, aangezien er in de woning aan de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove, naast de verzoeker, nog drie andere personen waren gedomicilieerd (Raluca Marinescu, hun zoon Gianni en Dimitri, de zoon van de verzoeker).

De verwerende partij vestigt er de aandacht op dat zij via de Belgische ambassade te Rome herhaaldelijk onderzoek liet voeren naar de juistheid van de verklaringen en documenten inzake het in Italië werkzaam zijn van de verzoeker als persoonlijk chauffeur voor het hoofd van de vakbond

LANSA. Het uitsluitel dat hieromtrent werd verleend door de Belgische ambassade samen met de verschillende elementen die het bevolkingsonderzoek heeft opgeleverd vormen, aldus de verwerende partij, de motieven op basis waarvan het bestreden besluit is genomen.

Voor het overige herhaalt de verwerende partij haar standpunt met betrekking tot het tweede middel dat hiervoor is vermeld onder randnummer 19.

26. In zijn memorie van wederantwoord voert de verzoeker geen nieuwe argumenten aan.

Beoordeling

27. Inzake verzoekers kritiek op het besluit van 27 augustus 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove, wordt verwezen naar hetgeen reeds is met betrekking tot het tweede middel is geoordeeld onder randnummer 22.

28. Bij de bespreking van het tweede middel is uiteengezet dat het vaststellen van een hoofdverblijfplaats een feitenkwestie is. Bij de beoordeling van het tweede middel is reeds gebleken dat de verwerende partij voldoende overtuigende gegevens heeft kunnen onderkennen die aannemelijk maken dat de verzoeker zijn hoofdverblijfplaats heeft aan de Pamelstraat-Oost 410 te Ninove. Noch het feit dat het gebruik van de nutsvoorzieningen niet werd onderzocht, noch het gegeven dat de verzoeker en mevrouw Marinescu zich naar de buitenwereld niet als een samenwonend koppel gedragen, doet hieraan afbreuk. Samen met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat een onderzoek naar de nutsvoorzieningen in casu niet echt relevant zou zijn, nu op het voormelde adres reeds drie personen verblijven. Daarnaast bestaat er geen enkele verplichting om deze nutsvoorzieningen na te kijken nu artikel 16 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 enkel exemplarisch en dus niet limitatief een aantal elementen opsomt op grond waarvan de hoofdverblijfplaats kan worden bepaald.

De opmerking dat er zich in feite slechts twee ontmoetingen hebben voorgedaan met de verzoeker en dat de bevolkingsinspecteur slechts een éénmalig bezoek aan de woning aan de Pamelstraat-Oost heeft gebracht, waarbij het bezoek slechts beperkt zou zijn gebleven tot de bureelruimte vooraan, druist volledig in tegen hetgeen uiteengezet wordt in het verslag van de bevolkingsinspecteur Steyaert. Uit dit verslag blijkt dat de heer Steyaert zich vier keer heeft aangeboden aan de betrokken woning. Tijdens één van deze bezoeken werd de verzoeker in werkkledij aangetroffen op het erf. Een andere keer werd de toegang tot de woning geweigerd door mevrouw Marinescu.

Wat het vermeende gebrek aan bijstand van de lokale politie betreft, moet worden vastgesteld dat het tegendeel blijkt uit het verslag van de bevolkingsinspecteur, waarin verschillende verklaringen zijn opgenomen van de politie van Ninove.

Het derde middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen januari 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Roger Stevens